

ואמר רבנו יצחק בפרוש שפכר שיתח ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידי איש בשך ואפילו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמָיָה

חַיִּים זָכוּ

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידיו זיע"א ותלמידיהם ותלמידיו תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מוקור חכמה

תשפ"ה

בהעלותך

גליון תל"ג

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך יול גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה וגבוהה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יקרה ונאמר
(שם א. ג. ט. ז.) מלכות מלכות מלכות

טוֹעֲמִיָּה

אל מול פני המנורה יאירו

פרשת השבוע

לְהָאִיר שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל

וְזֶהוּ, בְּהֶעֱלֹתְךָ אֶת הַנֵּרוֹת אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שְׁבַעַת הַנֵּרוֹת. הֵינּוּ שֶׁהִזְהִיר אֶת אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן שֶׁהוּא שׁוֹשְׁבֵינָא דְמִטְרוֹנִיתָא, שְׁעוֹסֵק לְקָרֵב יִשְׂרָאֵל לָהּ. יִתְבָּרֵךְ עַל יְדֵי שְׁמִמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם הָאֶרֶת הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הַנִּ"ל, בְּבַחֲיִנַת הַיּוֹי מִתְלַמִּידֵיו שֶׁל אֶהֱרֹן אוֹהֵב שְׁלוֹם וְכוּ' וּמְקַרְבֵּן לַתּוֹרָה. וְזֶהוּ, 'בְּהֶעֱלֹתְךָ אֶת הַנֵּרוֹת', כְּשֶׁתִּרְצֶה לְהַעֲלוֹת וּלְהָאִיר אֶת שְׁבַעַת הַנֵּרוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, 'אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה' שֶׁהוּא בְּחִינַת הַצַּדִּיק הָאֱמֶת, בְּחִינַת מֹשֶׁה, שֶׁהוּא בְּחִינַת פְּנֵי הַמְּנוֹרָה פְּנֵי הַתּוֹרָה, כִּי הוּא כָּלוּל מִכָּל הַשְּׁבָעִים הַפְּנִים לַתּוֹרָה וְעַל כֵּן הוּא יָכוֹל לְהָאִיר כָּל שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְעַל כֵּן הִזְהִירוּ, 'אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שְׁבַעַת הַנֵּרוֹת', שֶׁכָּל הַכֹּתוֹת שֶׁבִּישְׂרָאֵל שְׁכָלוּלִים בְּשֶׁבַע כֹּתוֹת כָּלֵם יָאִירוּ אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה, שֶׁכָּלֵם יִכְוֶנוּ דַּעְתָּם אֶל הָאֶרֶת הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שְׁמִשֵּׁם מֵאִיר נִשְׁמוֹתֵיהֶם וְכַ"ל.

ליקוטי הלכות בציעת הפת ה' כה

פַּעַם אַחַת הִתְנוּעְדוּ בְּחִדְרוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל מַגְדוּלֵי תַלְמִידֵיו, וְהָיוּ שְׁבַעַה בְּמִסְפָּר, וְאָלוּ הֵם: ר' שִׁמְעוֹן ז"ל תַּלְמִידוֹ הָרִאשׁוֹן. הָרַב דְּבַרְסָלָב הָרַב ר' אֶהֱרֹן ז"ל. הָרַב הַמְּקַבֵּל ר' יוֹדִיל מְדַאשִׁיב ז"ל. הַצַּדִּיק ר' שְׁמוּאֵל אֵיִיזִיק מְדַאשִׁיב ז"ל. תַּלְמִידוֹ הַמְּבָהֵק מוֹהֲרֵנִי ז"ל. הָרַב ר' נִפְתָּלִי מְנַעַמְרוֹב ז"ל. וְהַשְּׁבִיעִי כְּמִדְמָה הָיָה הָרַב ר' יִצְחָק ז"ל חֲתָן הָרַב הַצַּדִּיק רַבִּי יְקוֹתִיאֵל הַמַּגִּיד מִטְרָאוֹיֶצֶע ז"ל אוֹ הָרַב ר' יִשְׁעִיָּה שְׁלוֹם ז"ל מְמַעַדְוֵעַדִּיוֹקֶע בְּנוֹ שֶׁל הָרַב ר' יוֹדִיל ז"ל הַנִּ"ל. וְרַבֵּנוּ ז"ל בְּהִיוֹתוֹ נָח אַז עַל יִצְוֵנוּ נִכְנַס אֲתָם בְּשִׁיחָה עֲמָקָה וְנִפְלְאָה מְאֹד עַד אֲשֶׁר קִצְרָה בִּינְתָם מִלֵּה שִׁיג עֲמָק דְּבָרֵיו הַקְדוּשִׁים. וְרַבֵּנוּ הִרְגִּישׁ זֹאת בְּרוּחַ קִדְּשׁוֹ, וְעָנָה וְאָמַר לָהֶם: אִיֶּהָר זַעֲנֵט דָּאךְ זִיבֵן, זֵיט מְקִים אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שְׁבַעַת הַנֵּרוֹת, וְעַט אִיֶּהָר בְּעַסְעֵר פֶּאֶרְשִׁיין. (הֲלֹא אֲתָם שְׁבַעַה, תִּקְיָמוּ אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שְׁבַעַת הַנֵּרוֹת, אַז תִּבְיֵנוּ יוֹתֵר טוֹב).

אוצר נחמני (מהרה"ח ר' נחמן בורשטיין ז"ל)

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר שלמה מווס הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי למזל טוב

יאיזו שבעת הנרות

טועמיה

פרשת השבוע

לַקַּדַּשׁ שְׁבַעַת הַנֵּרוֹת

אי אפֿשר לָבוא לָזֶה - לְהַגִּיעַ לְבַחֲיַנַּת שְׁפַע אֱלֹקִי, אֲלֵא שִׁקְדָּשׁ אֶת פִּי וְחֹטְמוֹ וְעֵינָיו וְאָזְנוֹ, וְהֵן הֵן מְאִירִין לוֹ שְׁפַע אֱלֹקֵי הַנֵּ"ל. הֵינּוּ, שִׁישְׁמֹר אֶת עַצְמוֹ מִלְּהוֹצִיא שְׁקָר מִפִּי, וְיִהְיֶה לוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁהוּא בְּחִינַת חֹטֵם, בְּבַחֲיַנַּת וְתִרְיָחוֹ בִּירְאֵת ה', וְיִהְיֶה לוֹ אֱמוּנַת חֲכָמִים תְּתִלּוּי בְּאֲדָנִין, בְּבַחֲיַנַּת שְׁמַע דְּבָרֵי חֲכָמִים, וְיַעֲצִים עֵינָיו מִרְאוֹת בְּרַע, כִּי הֵן הֵן הַמַּעֲוָרִין אֶת שְׁפַע אֱלֹקֵי הַנֵּ"ל לָבוא, כִּי הִפָּה וְהַחֹטֵם וְהָעֵינִים וְהָאָזְנִים תִּלְוִיִּם בַּמַּח, וְהֵן מַעֲוָרִין אֶת הַמַּח שִׁיְהִיָּה בְּבַחֲיַנַּת קָדָם, בְּבַחֲיַנַּת פָּנִים:

וְזֶה בְּחִינַת: "רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת" זֶה בְּחִינַת מַח הַנֶּאֱמָר אֲצֵל פֶּה, וְזֶה: "רֹאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה'" זֶה בְּחִינַת מַח הַנֶּאֱמָר אֲצֵל חֹטֵם, וְזֶה בְּחִינַת: "הוֹכַח לְחָכָם וַיֵּאֱהָבֵךְ" זֶה בְּחִינַת מַח הַנֶּאֱמָר אֲצֵל אֲדָנִין, בְּבַחֲיַנַּת "שְׁמַע דְּבָרֵי חֲכָמִים", וְזֶה בְּחִינַת: "וְתִפְקַחְנָה עֵינֵי שְׂנֵיהֶם" זֶה בְּחִינַת מַח הַנֶּאֱמָר אֲצֵל עֵינָיו. וְהֵן הֵן שְׁבַעַת הַנֵּרוֹת, כִּי פֶה וְתִרְיָן נִקְבָּא חֹטְמָא וְתִרְיָן עֵינָיו וְתִרְיָן אֲדָנִין הֵם בְּחִינַת שְׁבַעַת הַנֵּרוֹת, 'וּמִנִּרְתָּא דָּא רִישָׁא' הֵינּוּ הַמַּח, וּפְנֵי הַמִּנּוֹרָה הֵינּוּ שְׁפַע אֱלֹקֵי הַנֵּ"ל:

ליקומי מוהר"ן כא

והאיש משה ענו מאד

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

יודע שפלותו ומכיר חשיבות ישראל

זה מן הנמנע שלא יבוא לאדם איזה גדלות, כששומע שמספרין שבחו, כל שכן כשמלך גדול משבח ומפאר את האדם, אזי בודאי מן הנמנע, שלא יבוא לו איזה גדלות, אבל צריך לזה בטול כל הרגשותיו וחמרתיו, אזי יכול האדם, לשמע שבחו, ולא יבוא לו שום גדלות, כמו משה רבנו, שראה כתוב בתורה: וידבר ה' אל משה, ויאמר ה' אל משה, וישראל קוראין בכל יום בתורה שבחו של משה, והוא בעצמו מספר להם שבחיו, ולא היה למשה שום התפארות וגדלות מזה, כמו שכתוב: והאיש משה ענו מאד.

ליקוטי מוהר"ן תורה ד'

משה מסר נפשו בעד ישראל, כי ידע שפלותו באמת, וידע חשיבות וגדלות ישראל, כמו שכתוב "והאיש משה ענו מאד מכל האדם", ומחמת זה מסר נפשו וחיותו בעדם. לכן מי שהוא צדיק באמת, ויודע שפלותו, ויכיר חשיבות ישראל, יכול למסור את נפשו בעדם.

ליקוטי מוהר"ן תורה ע"ט

עקר מדת הענוה כשיהיה במדרגה שיוכל לכתב על עצמו כמו משה רבנו, עליו השלום "והאיש משה ענו מאד", זהו מדרגת הענוה בתכלית, וכמו שמצינו באמוראים שאמר רב יוסף 'לא תתני ענוה דאיכא אנא':

ליקוטי מוהר"ן קמז

העקר תלוי בענוה שהיא גדולה מן הכל, ועל כן עקר הרבי הראשון שהמשיך זה הדעת הקדוש היה משה רבנו, כי הוא היה ענו מאד מכל האדם, וכן התלמידים החפצים לקבל ממנו צריכים על כל פנים שלא יהיה להם גסות רוח ויברחו מן הכבוד, כי אם לא יבטלו כבודם בודאי לא יוכלו להתקרב אל האמת.

ליקוטי הלכות נטילת ידיים לסעודה ו' סה

עמוד זה נדבת הר"ר אהרן בריון הי"ו לרגל שמחת
נישואי החתן שלמה צבי שיחי' בשעטו"מ ולמזל טוב

שטו העם ולקטו

טועמיה

פרשת השבוע

הנזֶהָר מִפֶּעַס זֹכָה לְשִׁפֵּעַ

טַרְחַת וַיִּגִּיעַת הַפְּרָנְסָה, שְׁזָה עֶקֶר מְרִירַת זֶה הָעוֹלָם וְכוּ', נִמְשָׁךְ מִחֲמַת שְׁאִין הָאָדָם חָס עַל עֲצָמוֹ וְאִינוֹ נִזְהָר מִפֶּעַס שְׁעַל יָדֵי זֶה אוֹבֵד עֲשִׁירוֹתוֹ וּבָאָה לוֹ הַפְּרָנְסָה בִּיגִיעָה גְּדוֹלָה וּבְמִרְרוֹת גְּדוֹלָה כִּי אִם הָיָה שׁוֹמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִפֶּעַס הָיָה זֹכָה לְעֲשִׁירוֹת כַּנֶּ"ל, וְאִזִּי לֹא הָיָה צָרִיךְ לְטַרַח כָּלֵל בְּשִׁבִּיל פְּרָנְסָה, כִּי הָיָה נִמְשָׁךְ לוֹ שִׁפֵּעַ הָעֲשִׁירוֹת מִן הַשָּׁמַיִם בְּלִי יִגִּיעָה וְטַרַח כָּלֵל.

וְזֶה בְּחִינַת שְׁטוֹ הָעָם וְלִקְטוֹ בְּשִׁטּוֹתָא, שְׁעֶקֶר יִגִּיעַת הַפְּרָנְסָה עַל יָדֵי שְׁטוֹת, דְּהֵינּוּ חֶסְרוֹן הַדַּעַת, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רַבֵּנוּ ז"ל בְּמָקוֹם אַחֵר, הֵינּוּ עַל יָדֵי הַפֶּעַס שֶׁהוּא הַסְּתַלְקוֹת הַדַּעַת, כִּי כָּל הַכּוֹעֵס חֲכָמָתוֹ מִסְּתַלְקָת מִמֶּנּוּ. וְכָל זֶה נִמְשָׁךְ מִחֲטָא אָדָם הָרָאשׁוֹן שְׁעַל יָדֵי זֶה נִגְזַר 'בְּזַעַת אִפְיָה' דִּיקָא, בְּחִינַת חֶרוֹן אָף וְכַעַס שְׁעַל יָדֵי זֶה צָרִיךְ לְהִתִּיגֵעַ עַל הַפְּרָנְסָה בִּיגִיעָה גְּדוֹלָה כַּנֶּ"ל.

כִּי אָדָם הָרָאשׁוֹן פָּגַם בָּזֶה שֶׁלֹּא שָׁמַר אֶת הַשִּׁפֵּעַ הָעֲלִיוֹנָה מִחֲמִיץ לְמִטָּה, דְּהֵינּוּ שֶׁלֹּא יִקְלָקֵל אֶת הַשִּׁפֵּעַ הָעֲלִיוֹנָה שִׁפֵּעַ שֶׁל עֲשִׁירוֹת וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב שֶׁלֹּא יִקְלָקֵלָה עַל יָדֵי הַפֶּעַס, חָס וְשָׁלוֹם, כִּי זֶה בְּחִינַת עֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרַע, דְּהֵינּוּ בְּשִׁיזְרוּדַת הַשִּׁפֵּעַ לְמִטָּה יֵשׁ בָּהּ אֲחִיזַת טוֹב וָרַע, כִּי יְכוּלִין לְהַמְשִׁיכָהּ בְּבְחִינַת עֲשִׁירוֹת דְּקֻדְשָׁה שֶׁהוּא שֶׁרֶשׁ הַנִּפְשׁוֹת, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַגְּדֻלַּת הַשֵּׁם, שְׁעַל יָדֵי זֶה מִתְקַרְבִּין כָּל הַנִּפְשׁוֹת לָהּ יִתְבָּרֵךְ. וְכֵן יְכוּלִין ח"ו לְהַפְּךָ, שְׁמִי שְׁאִינוֹ שׁוֹמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִפֶּעַס וְחֶרוֹן אָף ח"ו, אִזִּי נִתְהַפְּכַת הַשִּׁפֵּעַ לָרַע גָּמוּר שֶׁהוּא הַפֶּעַס שֶׁנִּקְרָא רָעָה כַּנֶּ"ל.

ליקוטי הלכות הרשאה ד' טו

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר שלמה זלמן אנגל הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

טועני'ה

תענית כ' סיון

ענינא דיומא

עשה למען שוכני עפר

ובשביל זה מתעניין בכ' סיון, פי התענית הוא תשובה ועקר תקון התשובה אי אפשר כי אם על ידי הצדיק האמת, במבאר בדברי רבותינו זכרונם לברכה כמה פעמים. וזה עקר הצעקות שצועקים ומתפללין ומרביין בסליחות ביום התענית, כמו שכתוב, "אנשי אמנה אבדו וכו'". "אבד חסיד מן הארץ וכו'" וכן הרבה. ועל פן מרביין להזכיר זכות שוכני עפר, כמו שכתוב, "זכר לנו ברית אבות, ברית ראשונים וכו' וכו' עשה למען אוהביך שוכני עפר", כדי להמשיך עלינו כח הרוח הקדש של הצדיקי אמת וזכותם הרבים עד שנזכה למצא המנהיג האמתי וכו' שעל ידי זה עקר התקון כנ"ל וכו'.

ועל פן תקנו זה התענית על הריגת ישראל בסיון שאז קבלו ישראל את התורה ואחר כך קלקלו מיד בחטא העגל שבא על ידי שלא השתדלו לחפש היטב בראוי את קדשת משה כנ"ל ועל ידי זה באו כל החרבנות וכל הריגת ישראל, רחמנא לצלן, ועל פן מתעניין אז בסיון שהוא קבלת התורה לתקן זאת:

ליקוטי הלכות שלוחין ה' לו

עקר גזרת המיתה היתה מחמת שעל ידי חטא אדם הראשון אי אפשר להשיג בשלמות השגות אלקות בחייו על פן האדם מכרח למות, ואז נתוסף עליו אור גדול שאי אפשר לקבלו בחייו בעודו בגופו. ואז יוצאת נפשו ונשארה גופו לבד וכו'. ותקונו על ידי הקבורה בעפר. שאז חוזר לתכלית הצמצום הגשמי ביותר שהוא גשמיות העפר ושם נתבלה זהמנו, ונפשו עולה למעלה אם זוכה והכל כפי מעשיו בעולם הזה. וצריך להתמהמה לשכב ולהתבלה בעפר עד תחית המתים, שאז יהיה גמר התקון של כל אחד, כי במשך הזמן ההוא מיום מיתתו עד התחיה, נפשו מזדככת כפי מעשיה, ועולה עד מקום שיכולה לקבל משם תקון וכו', שתוכל להאיר גם בגופה השגות אלקות לאחר התחיה, שזה עקר התקון, להשיג ולדעת אלקותו יתברך.

ליקוטי הלכות בשר בחלב ה' כד

עמוד זה מוקדש להעיר לעורר רחמי שמים נוכח הגזירה הנוראה בעונותינו הרבים על מנוחת ישני עפר ה"ר ל

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

רבנו הקדוש אמר:

די וועלט פירט זיך:
אז א קינד עקשנ'ט זיך
שלאגט מען אים
און שפעטער בעט מען
אים איבער
איך זאג:
נישט שלאגן
און נישט נאכגעבן

~ תרגום ~

נהוג בעולם, שפשיילד מתעקש, בתחלה מכים אותו,
ואחר כך מבקשים סליחתו ועושים לו רצונו,
ואני אומר, לא להכות, ולא לעשות כרצונו.

שיח שרפי קודש החדש ג' סט

עמוד זה נדבת הר"ר נחמן גריזולט הי"ו – לרגל
שמחת נישואי בנו החתן נפתלי הערץ שיחי' למזל טוב

זמני שבת קודש פרשת בהעלותך

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	7:10	7:09	7:27	7:13	7:19	7:11	8:40	8:06
שקיעה ערב שב"ק	7:50	7:49	7:49	7:53	7:49	7:51	9:02	8:28
חצות הלילה	2:16	2:17	2:19	2:19	2:17	2:19	---	3:05
עלות השחר	4:06	4:07	4:06	4:00	4:06	4:01	2:13	3:35
עטיפת הטלית	4:34	4:35	4:34	4:29	4:34	4:30	3:20	4:13
נץ החמה	5:33	5:34	5:34	5:29	5:34	5:30	4:56	5:24
סוף זמן קר"ש מג"א	8:09	8:10	8:10	8:05	8:09	8:06	7:08	7:58
חצות היום	12:39	12:40	12:41	12:39	12:40	12:39	12:59	12:56
שקיעה ערב שב"ק	7:50	7:49	7:49	7:53	7:50	7:52	9:03	8:28
צאת השבת	8:28	8:29	8:31	8:32	8:30	8:31	10:09	9:40
צאה"ש 72 דק'	9:03	9:02	9:02	9:06	9:02	9:04	10:16	

כללים: הדלקת נירושלים וב"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב וחול"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סוּק"ש מעלול"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת שלח

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
כה. עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן ח"ב	כה: כו. דף היומי ליקוטי הלכות חו"מ ח"ב	כו. דף היומי ליקוטי תפלות ח"ב לפי מהדורת תורת הנצח	כו: כז. שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב	כז. שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב	כז: כח. גמרא שבועות \ ע"ז	כה. עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן ח"ב
עה. דף היומי ליקוטי הלכות חו"מ ח"ב	עו. דף היומי ליקוטי תפלות ח"ב לפי מהדורת תורת הנצח	עז. שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב	עח. שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב	עט. שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב	פ. שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב	כה. עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן ח"ב
שעה. דף היומי ליקוטי תפלות ח"ב לפי מהדורת תורת הנצח	שעז. שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב	שעט. שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב	שפא. שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב	שפג. שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב	שפה. שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב	כה. עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן ח"ב
מה. דף היומי ליקוטי תפלות ח"ב לפי מהדורת תורת הנצח	מו. שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב	מז. שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב	מח. שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב	מט. שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב	ב. שני עמודים לקוטי תפלות ח"ב	כה. עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן ח"ב
תורה ה' תנינא - 'תקעו אמונה'						התורה הזמנית